

De tien geboden voor den wandelaar. — 1. Gij zult de natuur beschermen en liefhebben en u verheugen in haar schoonheid.

2. Gij zult veld en bosch niet bezoedelen met boterhammenpapier, glasscherven, pasteblikjes, sinaasappelschillen en eierschalen.

3. Gij zult de rust van het woud noch van de bloeiende velden verstoren door schreeuwen en krijtschen.

4. Gij zult geen planten en bloemen uitrukken met wortel of knol.

5. Gij zult geen takken en twijgen van de boomen en het heestergewas afrukken.

6. Gij zult den bast des booms, noch het hout der bank gebruiken tot stamboek uwer familie.

7. Gij zult niet meer bloemen plukken dan gij als een lieve herinnering kunt meenemen.

8. Gij zult geen verzameling van planten of insecten aanleggen, indien gij niet voornemens zijt ernstige studie ervan te maken.

9. Gij zult geen hagedissen, salamanders, kikvorschen noch andere dieren pijnigen, noch dooden.

10. Gij zult kinderen en onontwikkelden menschen de natuur leeren beschermen en liefhebben.

(Naar een Duitsch toeristenblad).

Vleeschetende slak. — Hedenmorgen te voet van Holysloot naar Uitdam gaande en den zeedijk passerende, zag ik een kolossale hoeveelheid naakte slakken over den weg en in het gras kruipen. Dit is natuurlijk niets bizonders, doch opeens zag ik een padje, de pooten uitgestrekt en in die houding \pm 1 d.M. metende. Het lag op den rug, was blijkbaar nog niet lang dood, te oordeelen naar het bloed, dat uit een wond in den hartstreek van onregelmatigen vorm, ter grootte van een halven cent, te voorschijn kwam. Een slak van een halven d.M. zat op den pad met den kop op den wond zich blijkbaar te goed te doen. Daar juist mijn koetsier, een landbouwer, aan kwam rijden, vroeg ik hem of hij wel eens gezien had, dat slakken zich met dierlijk voedsel voedden. Op zijn ontkenning en ongeloovig schouderophalen verzocht ik hem even mee terug te loopen en hebben wij er beide nog enkele oogeblikken naar staan kijken.

Broek in Waterland.

C. BAHLER.

Wandelende takken. — Mijn zootje heeft eenige exemplaren van »de Wandelende tak« (Dixipus morosus?). Toen een der diertjes \pm een c.M. lang was, verloor het door een val een poot. Het bleef met de 5 andere vroolijk rondklauteren. Maar — wat is geschied? De zede poot is weer geheel opnieuw aangegroeid zoodat van het ongeluk niets meer te bespeuren is. De beestjes zijn nu 11 c.M. lang met sprieten van 3 c.M.

Middelburg.

P. W. VAN MILAAN.

Guichelheil. — Verschenen zomer vond ik in de buurt van Rozendaal bij Arnhem een exempl. van Guichelheil (Anagallis Arvensis) met hemelsblauwe bloemen. De plant was overigens precies hetzelfde als die met roode bloemen. Zoudt u mij ook kunnen zeggen of dit een zeldzaamheid is, of dat het meer voorkomt? ('t Is vrij zeldzaam. H.).

's Gravenhage.

G. SABRON.

Verzuchting van een Mycoloog. — Variant.

Ein Mann, dem höh're Geisteskräfte dienen
Fing einst die Pilze zu studiren an
Als Er sie kannte, wuszte Er von ihnen
Dasz man die Pilze niemals kennen lernen kann!

Denekamp, winter 1911.

J. B. BERNINK.

Vereeniging voor Natuurliefhebbers „De Levende Natuur.” — Hiermede nemen wij nogmaals de vrijheid de aandacht van de lezers (in 't bijzonder de Rotterdamsche) te vestigen op de te Rotterdam sedert 1907 bestaande Vereeniging voor Natuurliefhebbers »De Levende Natuur«. Gaarne zijn wij bereid ieder omtrent de Vereeniging in te lichten en een exemplaar van ons orgaan *De Natuuronderzoeker* toe te zenden.

Men gelieve zich te richten tot den secretaris
Rotterdam.

J. A. M. BOER,
Vier Ambachtsstraat 6B.